

LIVSVIKTIGT

TEMA FAMILJ sid 6–11

Elisabet och Erik har barnen och kärleken

Varför döps det fler
barn i Boxholm?

Sid 3

Hantverk och känsla
i bageriet i Mjölby

Sid 12

3 Döpet

är barnens dag
i kyrkan

**6 TEMA FAMILJ**

Elisabeth och Erik
6 barn, 61 års äktenskap

**10 TEMA FAMILJ**
Familjebygget

Terapeuten Madeleine
Cocozza

**12 Nybakat för kyrkan**

Ett besök på Wienerbageriet

**14 Biskopsvisitation**

Martin Modeus på besök i
pastoratet

**16 Storpastorat i
backspiegeln**

Sammanläggningen av
fem pastorat till ett

**17-20 Sommar-
aktiviteter och
evenemang****Redaktion**

Ansvarig utgivare:
Fredrik Lennman, kyrkoherde
Folkungabygdens pastorat
Tel 0142-55 201
fredrik.lennman@svenskakyrkan.se

Redaktion:
Lisbeth Nilsson, informatör
0142-55 206
lisbeth.g.nilsson@svenskakyrkan.se
Lars-Åke Pettersson, redaktör
0703-35 45 68
lars-ake@pprd.se,
Annelie Sylvan, journalist
a@firmasyllvan.se

I redaktionsgruppen ingår också Eva Hellberg
Boxholm, Mikael Leckström Skänninge, Gerhard
Paping Ödeshög, Nina Lundborg Mjölby och
Outi Laaksonen Mantorp

Tryck: Danagård Litho. Produktion och grafisk form:
Pettersson & Partners reklam och design AB, Mjölby 2018

I ljuva sommartiden

Våren och försommaren är döpens och bröllorens tid. Förväntansfulla inför ett nytt steg i livet står de inför prästen, brudpar eller föräldrar som vill lova och försäkra sin trohet och kärlek. I den här tidningen får vi läsa om vad döpet betyder. Hur vi välkomnar en ny liten människa till världen och till församlingen. Heidi Hermansson som är präst i Boxholm, där många väljer att döpa sina barn i kyrkan, berättar om vad döpet innebär och hur det kan gå till. I vårt pastorat är det fler som döper sina barn i kyrkan än i riket i stort. Det är vi glada för.

"Kristi kyrka och en levande församling"

Elisabeth och Erik Gustafsson har uppfostat sex barn och varit gifta i 61 år. På sin bröllopsdag förra året förnyade de sina äktenskapslöften i Trehörna kyrka där de vigdes 1957. Paret Gustafsson delar med sig av sin livshistoria här i Livsviktigt. De betonar hur viktigt det är att prata med varandra, att reda ut problemen innan de skaver för mycket.

Att få ett förhållande att hålla hela livet är inte enkelt. "Det handlar om att gå från förälskelse till kärlek i ett förhållande", säger familjeterapeuten Madeleine Cocozza. Hon delar med sig av sin långa erfarenhet som rådgivare om hur man får ett familjebygge att stå pall för stormar och tidens tand.

Att bygga en familj kan vara svårt. Att bilda ett nytt stort pastorat av fem små medför också slitningar och problem innan det får en form som alla kan acceptera och leva med. Det har vi gjort med Folk-



FREDRIK LENNMAN
KYRKOHERDE
FOLKUNGBYGDENS PASTORAT

ungabygdens pastorat. Sånär fyra år efter sammanläggningen kan man se bakåt och summera arbetet. Leif Larsson som varit kyrkorådets ordförande under den här tiden berättar om sin insats i processen. "Förändringar skapar frågor och oro", säger Leif i intervjun. Det är så viktigt att prata med varandra om det ska gå att hålla ihop. Det gäller både i familjer och på arbetsplatser.

Många har nog undrat varför kyrkan köper ett café. Wienerbageriet får ett besök på sidan 12. Där doftar det av både sötebröd och grova limpor. Att äga och driva kommersiella verksamheter är inget nytt för kyrkan. De här entreprenörerna gör dessutom ett "gott hantverk".

Biskop Martin Modeus har varit på besök i pastoratet. En så kallad biskopsvisitation har ägt rum där vår verksamhet har genomlysts och våra församlingar har fått visa sina aktiviteter. En liten del av besöket skildras på sidan 14.

Allt vi gör syftar till att vara Kristi kyrka på denna plats. Det är så biskop Martin ser på oss och det är så vi blir en levande församling.

*Väl mött i våra vackra kyrkor
i sommarskrud!*

Fredrik Lennman

Vi behöver din medverkan

Tidningen Livsviktigt ska handla om viktiga frågor som rör livet och berör oss här i Folkungabygden. Skicka gärna förslag på artiklar till informatör Lisbeth Nilsson, Svenska kyrkan i Mjölby.

Har du andra funderingar angående tidningens innehåll så är du också välkommen att vända dig direkt till redaktören Lars-Åke Pettersson eller ansvarige utgivaren Fredrik Lennman. Kontaktuppgifter finns i redaktionsrutan här brevid.

Nästa nummer utkommer i mitten av oktober.

Folkungabygdens pastorat, Axel Träffs gata 4, 595 41 Mjölby, Tel 0142 -55 200.
Kyrkogårdsförvaltningen 0142-55 210. www.svenskakyrkan.se/folkungabygden

Folkungabygdens pastorat består av svenska kyrkans församlingar i kommunerna Boxholm, Mjölby och Ödeshög



Tätt med dop i Boxholm

TEXT & FOTO: ANNELIE SYLVAN

Heidi ger utrymme för barn att vara barn i kyrkan

– Dopet är barnens dag. Vad gör det att syskon har spring i benen eller att vi får avbryta en stund för att den som ska döpas blir lite hungrig?

Heidi Hermansson, präst i Boxholm, vill ge familjen en känsla av lugn och trygghet i kyrkan – vad som än händer under dopceremonin.

Antalet dop i Svenska kyrkan minskar men i Boxholms församling är andelen som låter döpa sina barn förhållandevis stor, liksom för hela pastoratet jämfört med riket i övrigt. (se statistik i faktaruta).

– En anledning kan vara att människor här i bygden känner en stark tradition kring dopet. En annan förklaring är att många familjer utifrån väljer våra populära sommarkyrkor Malexander och Blåvik. Utflyttade ungdomar kommer tillbaka hit på sommaren och vill döpa sina barn i sin hemkyrka till exempel, säger Heidi. >>

"Vi välkomnar en ny människa"



Dopklännings symbolik

Den långa dopklänningsen har samma innebörd som konfirmandens väl tilltagna kåpa och även prästens vida dräkter – det ska finnas utrymme för tron att utvecklas och växa hela livet. Den vita färgen står för renhet.

– Dopet är en reningsprocess. Våra tillkortakommanden stöts bort innan vi ens har åstadkommit några, förklarar Heidi Hermansson, präst i Boxholm.

Hur ser föräldrarna på dopets betydelse idag?

– Många ser det som ett sätt att välkomna ett nytt litet liv i familjen. Dopet tar ofta bröllopet plats som den första stora fest i den nya familjen, då parets släkter träffas, eftersom många får barn innan de gifter sig – och en del inte gifter sig alls, säger Heidi.

Det föräldrarna lyfter fram som skäl till dopet är kanske inte i första hand att barnet ska bli upptaget i församlingssamheten men Heidi möter ofta tankar kring barnets framtid, att dopet kommer att underlätta för barnet om det vill konfirmera sig eller gifta sig i kyrkan. Traditioner väger också tungt. Dopet är något att samla släkten kring, med kopplingar bakåt i tiden. Ofta finns en dopklännings

i familjen som många generationer dopbarn burit.

– Har man ingen dopklännings finns det möjlighet att låna en i kyrkan, påminner Heidi.

Växande trend

– Jag ser en tydlig trend att arrangemanget kring dopet växer, med fler önskemål i kyrkan om musik och solosång till exempel. Det finns särskilda dopsajter med tips inför dopet och kalaset efteråt, ungefär som det finns bröllopsajter. Man bjuder in till en större fest med både släkt och vänner, säger Heidi.

Parallellt med den trenden väljer andra ett enklare dop, kanske bara med mamma och pappa närvarande, fortsätter Heidi.

Den allra enklaste formen av dop, som inte kräver någon planering eller förbokning alls, är drop-in-dop. Ödeshögs församling har till exempel anordnat detta vid ett par tillfällen.

Vill skapa lugn

Vad innebär dopet, enligt Svenska kyrkan?

– Den som döps blir medlem i den kristna kyrkan och upptagen i församlingen där han eller hon bor. Dopet är en manifestation av att den här personen är född in i Guds familj och bekräftar hur mycket Gud älskar varje människa som föds. Det är en fest som välkomnar barnet till livet, säger Heidi.

Vad brukar du säga till föräldrarna inför dopet?

– Vi går igenom de praktiska frågorna kring ceremonin. Vi pratar psalmer, solister och om eventuella faddrar ska läsa någon passande förbön. I det konkreta snuddar vi även vid lite djupare ämnen. Jag vill avdramatisera och skapa ett lugn inför ceremonin. Dopet är barnens dag. Vad gör det att syskon har spring i benen eller att vi får avbryta en stund för att den som ska döpas blir lite hungrig, säger Heidi.

Ett extra öra i framtiden

En del föräldrar vill utse en eller två faddrar till sitt barn. Det kyrkan kräver är att den tilltänkta faddern själv är döpt. Är man inte redan döpt, går det bra att döpa sig som vuxen inför fadderskapet.

– En fadder har i grunden bara ett uppdrag, att stå för dopbarnets kristna uppfostran, som det heter. Förr fanns en sed att faddern skulle ta hand om barnet om föräldrarna dog. Så är det inte längre. Men när jag överlämnar fadderbeviset brukar jag säga några ord om att faddern kan bli en speciell vuxen i barnets liv, kanske lite längre fram då barnet som tonåring vill prata med någon annan än mamma och pappa ibland.

Dopgudstjänster är öppna för allmänheten och kan vara en del i gudstjänsten på söndagen eller hållas som separata dopgudstjänster på söndageftermiddag eller lördagar.

– De brukar vara runt 20 minuter långa. Det är ganska lagom, ur barnets perspektiv, tycker Heidi. ■

Malin och Mats håller på traditionen

Dop och fest för Cazper

Att döpa sina barn hör till. Det är en fin tradition, tycker Malin Hallin och Mats Pehrson i Boxholm.

– Vill barnen sedan inte vara med i kyrkan, kan de ta beslut om det som vuxna, menar de.

Vi ses några dagar innan deras tre månader gamla son Cazper ska döpas i Rinna kyrka. Prästen Heidi Hermansson har varit hemma hos dem och gått igenom vad som förväntas hända under ceremonin. Programmet är spikat. Malin och Mats har valt psalmen Tryggare kan ingen vara och sången Du vet väl om att du är värdefull. En släkting till Malin ska framträda solo med sångerna Kärlekens barn och Du finns inom mig. Fadder för Cazper är Malins syster Moa.

Efter dopceremonin är det dukat för fest i en intelligande lokal för cirka 30 gäster.

– Att vi valt Rinna kyrka beror på att jag har rötter där, min morfar Sven är född och uppvuxen på orten, berättar Malin.

Malins mormor Solveig har virkat dopklänningen som nu används för andra gången. Den invigdes för två år sedan av Cazpers storebror Alwin. Då hölls dopet i Malexander, där Mats har sina släktförreningar.

– Alwin är första barnbarnsbarnet på min sida. Klänningen blir början på en tradition. Den ska gå i släkten. För varje barn som döps i den broderas namn och datum, berättar Malin.



Malin och Mats vill gärna döpa sina barn i kyrkan. De har själva blivit döpta och tycker att det är en fin tradition. Alwin döptes i Malexander kyrka för två år sedan och lille Cazper i Rinna kyrka den 5 maj.

Kort om familjen Hallin-Pehrson

Består av: Malin 28 år, Mats 27 år, Alwin 2 år och Cazper 3 månader.

Vardag just nu: Mats arbetar som inköpare på ett företag i Boxholm medan Malin är hemma med barnen. Malin är utbildad hästmassör, med vilande företag som hon ska sätta fart på efter föräldraledigheten.

Om att bygga en familj: "Det är bättre än jag hade tänkt mig, och jag hade verkligen inga negativa tankar om familjelivet innan", säger Mats. "Jag tycker inte livet har påverkats så mycket. Barnen hänger med oss i allt vi gör", säger Malin.

Kort om Heidi Hermansson

Yrke: Präst i Boxholms församling

Bakgrund: Hittade tidigt sin plats inom kyrkan via konfirmation, gemenskap i Kyrkans unga och bra förebilder men vägen till prästyrken fick ta sin tid medan hon arbetade som församlingsassistent och studerade parallellt. Lärde sig också mycket om ledarskap som "häst-tjej" i unga år.

Familj: Maken Magnus och dottern Tyra 2 år.

Bor: Åsbo prästgård (född och uppvuxen i Malexander)

Om yrkesvalet: "Fick ofta höra som ung och i mitt arbete som församlingsassistent att jag skulle passa som präst. Och så blev det ju till slut. Jag prästvigdes 2014 och gjorde mitt år som pastorsadjunkt i Aneby, därefter har jag jobbat här i Boxholms församling."

Egenskaper: "Lugn, eftertänksam, bra på att lyssna. Är rätt blyg. Men samtidigt handlingskraftig – rycker in där det behövs."

Efter arbetstid: "Lever småbarnsliv! Men försöker hinna med stora intresset att sjunga, till exempel i kören Ancora. Jag är en bokmal som slukar fantasyböcker och feelgood-romaner när jag får en chans. Är också stor filmfantast – gärna Star Wars och Sagan om ringen.

Större andel dop i pastoratet jämfört med riket

År 2017	Antal döpta	Antal födda	Döpta i procent av födda
Riket	48 843	115 469	42,3 %
Folkungabygdens past	249	397	62,7 %
Boxholm	40	49	81,6 %
Mjölby	81	157	51,6 %
Skänninge	31	51	60,8 %
Ödeshög	36	54	66,7 %
Väderstad	11	19	57,9 %
Veta	22	33	66,7 %
Viby	23	18	127,8 %
V. Harg	1	7	14,3 %
Ö.Tollstad	4	9	44,4 %

Förklaring: "Döpta i procent av födda" Av tradition relateras alla som döpts ett år till alla som fötts samma år. Det innebär att även de vuxna eller konfirmander som döps räknas in i statistiken. Ibland blir procent-satserna över 100 procent. Den höga andelen döpta i Folkungabygdens pastorat kan delvis förklaras med att den omfattar även barn och vuxna som inte är hemmahörande i pastoratet, men som döps i någon av pastoratets kyrkor.

Källa: Svenska kyrkans verksamhetsstatistik

Kärlek, ungar och massor av humor

Starkt virke i paret

Gustafssons familjebygge

TEXT: ANNELIE SYLVAN
FOTO: ZANDRA ERIKSHED

De möttes som unga och fick snart huset fullt av ungar, hundar, kaniner och marsvin. Det var knapert de första åren, då Erik studerade om nätterna och senare jobbade upp en egen elfirma medan Elisabet tog hand om hela vardagscirkusen.

Det borde inte ha gått. Men det gjorde det.

Förra året kunde de fira 60-årig bröllopsdag! Då passade paret på att förnya sina vigsellöften till varandra – i Trehörna kyrka där de vigdes en gång – nu inför alla sina sex barn med familjer.

Diakon Ingrid Arnow Utterberg höll i stunden, som var mycket personligt utformad med sång och musik och även lite dans av Erik och Elisabet.

Känslan då de blickade ut över alla barn, barnbarn och barnbarnsbarn i bänkraderna är svår att beskriva, tycker de.

– Då fick jag lite grus i ögonen, medger Erik.

– Bästa dagen i mitt liv, utbrister Elisabet.

>>

”Ibland var jag så trött på allt att jag var tvungen att åka iväg och sitta en stund i skogen.”

ELISABET





*”Det vore ju torftigt om
man inte hade olika åsikter
och tankar. Men vi har alltid
kunnat prata om allting.”*

Andra kullen i Trehörna

Fem glada hundar välkomnar när jag kliver in genom grinden till huset i Trehörna, som paret Gustafsson byggde 1969. När de flyttade från Tranås till den nya villan bestod barnskaran av Annicka, Kristina, Per-Erik och Fredrik. Den utökades snart med två barn till, Karin och Maria, Trehörnakullen som Elisabet kallar dem.

Erik stiger av trädgårdstraktorn, som är lastad med skadat virke från en översvämning av avloppsvatten, som förstört hela bottenvåningen i huset.

– Ja, det är inte roligt. Men det ordnar sig, säger han lugnt.

Elisabet håller med. Ja, vad ska man göra? Ingen idé att bryta ihop för en sådan värdslig sak.

Vi går makligt över gräsmattan med förväntansfulla hundar skuttande omkring oss, ner mot solglittret och bryggan där kaffe och kaka dukas upp.

– Här har vi det bra. Alltid liv och rörelse och besök av barnen med familjer om somrarna. Men man märker ju att orken inte är densamma längre, säger Elisabet varpå Erik protesterar:

– Vaddå? Jag är Fantomen ju...ha ha!

Hittade på saker ihop

Dottern Kristina bor bara några hus bort och just som kaffet kommer i kopparna dyker hon upp för att hämta sin hund efter arbetsdagens slut.

Jag kastar ut frågan om vad som håller ihop en familj. Kristina tittar på Erik och Elisabet och ger en pusselbit.

– Ni hade ganska ont om pengar när vi var små men vi gjorde alltid så mycket tillsammans ändå. Ni tog ut oss i skogen, vi åkte till fjällen, vi tältade och bodde i husvagn. Vi badade, lekte indianer och cowboys. Idag är allt så materiellt... Vi barn fick inte nya cyklar lika ofta som en del andra men vi fick en grundtrygghet med oss hemifrån, säger hon.

Öppna dörrar

Dörrarna i Gustafssons hem stod även öppna för andra barn som inte hade samma trygghet.

– Vi hade fosterbarn i flera år. Och när en kompis till en av våra döttrar stod utan hem en dag fick hon flytta in till oss för gott – Marita är som en dotter i familjen, berättar Elisabet.

"Vi vet vad den andre tänker"



Elisabet fick ögonen på Erik långt innan han såg henne. Men när han väl tittade var han fast. Bröllopsfotot från 1957.

Traditionella roller

Rollerna i deras parrelation har varit tydliga.

– Du är bra på att laga bilen, säger Elisabet.

– Och du är bra på att laga mat, säger Erik.

Han slet långa arbetsdagar i egen firma för att försörja familjen och byggde även huset. Hon lade kraften på barn, hem, vardagsekonomi och så småningom även på bokföringen i firman. Det fanns perioder då barnen inte såg så mycket av sin pappa.

– Vår son Fredrik sade en gång lite skämtsamt att "mamma tog hand om oss medan du kom hem med en reklamkeps och en chokladbit ibland", skrattar Erik.

– Han var ju tvungen att jobba hårt för att det skulle gå ihop sig, säger Elisabet.

Alla skor i en säck

Elisabet tycker att det har känts bra att finnas till hands för barnen om dagarna. I Gustafssons hem samlades gärna ungdomarna för att umgås. Och äta. Det kunde snabbt bli tomt i kylskåpet.

Men även den som älskar ungar kan få nog ibland...

– Berätta om den gången du tröttnade på alla skor i hallen och lade dem i en stor sopsäck som du kastade ut i trädgården, föreslår Kristina.

Elisabet himlar med ögonen.

– Äsch, jag hade väl humör på den tiden..

Erik lyfter på ögonbrynen.

– Hade? Heter det inte har...?

De skrattar båda två och Elisabet dänger till honom på armen.

Har alltid kunnat prata ut

Jo, så är det nog. Han är den lugna och eftertänksamma medan hon är temperamentsfull och omedelbar. En bra kombination, har det visat sig.

– Erik är sex år äldre och jag var bara nitton när vi gifte oss. Det kommer aldrig att hålla, sa folk. Men då bestämde jag att det här ska hålla!

Hur har ni hanterat påfrestningar i ert äktenskap?

– Ibland var jag så trött på allt att jag var tvungen att åka iväg och sitta en stund i skogen. Men när man har så många barn som vi... Det är inte bara att packa väskan och dra, menar Elisabet.

– Arga har vi varit ibland. Det vore ju torftigt om man inte hade olika åsikter och tankar. Men vi har alltid kunnat prata om allting och kunnat reda ut det, säger Erik.

De har genom åren också haft väldigt roligt tillsammans, framhåller de. Och har fortfarande. De gnabbas glatt med varandra, där de sitter i soffan på bryggan, tätt ihop. När jag frågar vilka de blivit efter över 60 år tillsammans, slår sig Elisabet för pannan och frustar:

– Vi vet vad den andre tänker!

Tät kontakt i familjen

Även om familjen med alla barn och barnbarn och barnbarnsbarn inte träffas så ofta samtidigt numera, är kontakten tät mellan dem.

– Det räcker att ringa en av dem så vet snart allihop vad som hänt, säger Elisabet.

Att de själva har en och annan höft och knäled utbytt och andra delar som gnisslar gör inte så mycket, tycker de. Det viktiga är barnen.

– Vi är så tacksamma för att det har gått bra för våra barn och att de har fått vara friska, säger Erik. ■



Elisabet och Erik Gustafsson, Trehörna

Träffades: Genom Tranås gymnastiksällskap. Hon var 17 år, han var 23 år. Gifte sig 1957 i Trehörna kyrka.

Engagemang i kyrkan: Båda sjunger i kyrkokören. "Kyrkan har alltid varit en del av vårt liv. Det är ju där det händer saker", säger Elisabet.

Barn: Annicka född 1958, Kristina född 1960, Per-Erik född 1961, Fredrik född 1964, Karin född 1970 och Maria född 1975. Samt 17 barnbarn och fyra barnbarnsbarn.



Familjeterapeuten Madeleine Coccozza:

”Äktenskap kan ta slut men föräldraskap gäller livet ut”

TEXT: ANNELIE SYLVAN. ILLUSTRATION: ASTRID TOLKE



Hur åstadkommer man ett stadigt familjebygge – och hur får man det att hålla?

– Åren när barnen är små innebär en stor omställning. Det är lätt att paret glömmer att vårda sin relation. De flesta skilsmässor sker också under den här känsliga fasen. Men även om skilsmässan är ett faktum kan man bygga trygga familjeförhållanden, om man fortsätter att ta ansvar för sitt föräldraskap till hundra procent, säger familjeterapeuten Madeleine Coccozza.

Familjen är organisationsformen för hur de flesta lever sina liv. Men det finns mycket som frestar på och prövar familjebygget.

Startskottet och grunden för familjen är ett par och deras förälskelse.

– För att relationen ska hålla krävs att paret vårdar sin relation, att de ägnar sig åt varandra och fyller på med kärlekshandlingar. Ibland tar par för givet att inledningens erotiska laddning ska finnas kvar för alltid av sig självt. I dag är det parrelationen som får minst vård i familjen och de flesta skilsmässor sker under småbarnsåren. När parrelationen dör, ger man ofta upp familjen, säger Madeleine.

Kärlek efter förälskelsen

Förälskelsen ges ett oproportionerligt stort lyckovärde i samhället idag, menar hon.

– Det är lite sorgligt för en förälskelse svalnar efter ett par år. Byter man partner svalnar även den förälskelsen efter ett par år. Det stora arbetet är att gå från förälskelse till kärlek. Min roll som terapeut handlar mycket om att få människor att förstå hur den arbetsprocessen ser ut, säger Madeleine.

Om båda parter inser vilka ansträngningar och insatser som krävs för att relationen ska leva är det möjligt att hitta en väg vidare tillsammans i kärlek, menar hon.

Svårare projekt idag

En annan viktig grundpelare i familjebygget är projektledarskapet.

– Idag är man och kvinna mer jämställda än förr. Gamla könsroller gäller inte längre. Man måste förhandla mer om vem som ska göra vad. Det är nödvändigt att förstå att familjen är ett svårare projekt idag än för 30–40 år sedan. Kvinnorna har gått ut i arbetslivet medan männen inte har gått hem i samma utsträckning. Männen har å sin sida varit stympade i sin roll och behöver kliva fram mer för att hävda rätten till sina barn till exempel. Män måste också börja prata mer om sina relationer. Det emotionella läggs ofta över på kvinnan i familjen medan det ekonomiska ansvaret ligger på mannen, säger Madeleine.

Det finns ingen mall för hur ledarskapet i en familj ska fördelas, ofta sker det informellt och naturligt.

– Och det viktigaste är att de båda vuxna i familjen är nöjda med hur det har utformats, tillägger Madeleine.

Förälder alla dagar

Ett tryggt familjebygge utgår alltid från ett stadigt föräldraskap, betonar Madeleine.

– Jag tror att ungdomars psykiska ohälsa idag också har att göra med ökad otrygghet i familjerna. Jag ifrågasätter inte att människor skiljer sig. Det är hur de skiljer sig som är kärnfrågan. Oavsett om du är gift eller skild – du är alltid förälder till dina barn. Ett sådant åtagande kan inte delas upp i perioder. Ett barn måste få känna att det är okej att vilja vara hos en

förälder fast det är ”fel” vecka, säger hon.

Madeleine tycker att samhället i stort borde bli bättre på att stötta förälrateamet i olika sammanhang.

– Idag accepterar samhället att föräldrar är osams. Föräldrar kan begära att få komma på olika tider vid ett utvecklingsamtal i skolan till exempel. Här borde vi sätta ner foten och säga att föräldrarna får vara hur osams de vill, men de ska ta sitt ansvar som föräldrar. Genom att anpassa förhållandena exempelvis vid utvecklingsamtalen, hjälper samhället till att hålla konflikten mellan föräldrarna levande, säger Madeleine.

Och de som förlorar på detta är barnen.

Bonusfamiljer och singelföräldrar

Ser du några andra former för samlevnad än den traditionella familjen i framtiden?

– Hittills har familjen varit den vanligaste samlevnadsformen, där man och kvinna med gemensamma barn är den vanligaste familjetypen. Nya typer av familjer har uppstått, exempelvis föräldrar med barn i två olika parbildningar eller samkönade föräldrar men fortfarande inom ramen för en familj. Det finns exempelvis få ensamstående som går ihop och lever sina liv tillsammans och uppfostrar barn, säger Madeleine.

Hur ser du på att det blir allt vanligare att ensamstående skaffar barn på egen hand, exempelvis genom surrogatmodrar eller provrörsbefruktnings?

– Att vara ensam ansvarig för ett barn är sårbart. Två föräldrar är bättre än en om det händer något. Hur det blir beror på vilket nätverk föräldern har. Barn behöver fler än en vuxen omkring sig. ■



Kort om Madeleine Coccozza

Yrke: Socionom, legitimerad psykoterapeut med egen mottagning för familjeterapi, medicine doktor och författare. Utbildad dessutom familjeterapeut vid Linköpings universitet. Ofta anlitad som föreläsare, bland annat av församlingar inom Linköpings stift.

Familj: Ja – stor italiensk familj.

Bor: Linköping

Om yrkesvalet: ”För mig är relationer livsviktigt och

har byggt mitt yrkesliv, som inleddes 1984 på barnpsykiatriska kliniken i Linköping. Genom åren har jag mött och arbetat med runt 5 000 familjer.

Drivkraften är mötet med människor där jag tillsammans med dem skapar förändring och en väg ut ur en smärtsam livsstil. Det går att förebygga problem i familjelivet och det är det jag vill förmedla med mina fackböcker.”

Om terapitrenden: ”Att gå i terapi är inte tabu längre,

utan något vi talar ganska öppet om. Under de senaste tio åren har jag sett en enorm ökning i antalet familjer och par som söker hjälp.”

Böcker: Barn far illa – En analys av bristerna i samhällets familjebygge, Familjebygget – Ritningen som hjälper dig att förstå och bygga en familj samt Leva som föräldrar. Inom kort kommer Madeleines fjärde bok Det professionella samtalet.

Wienerbageriet i Mjölby

Här knådas ett gott hantverk

TEXT & FOTO: ANNELIE SYLVAN



Rejåla råvaror och mycket kärlek.

Det är två viktiga ingredienser i Wienerbageriets bakverk.

I arla morgonstund, när vi andra stänger av väckarklockan och gärna vill somna om, är platsansvariga Emelie Karlsson och hennes kollegor redan i färd med att kavla och grädda wienerbröd, kanelbullar och matbröd i bageriet i Mjölby.

När jag dyker upp på förmiddagen har mycket av morgonens limpor, frallor och hållkakor sålts. Det pinglar trevligt varje gång en kund tittar in. Ute i kaféet hörs ett stilla sorl från gäster och klirret från tunna kaffekoppar.

Bageri med möjligheter

Den 2 mars gjordes ett så kallat inkårmsköp av Wienerbageriet av aktiebolaget Mat i Folkungabygden, dotterbolag till Kyrkans holdingbolag i Folkungabygden AB. (Inkråmsköp innebär att endast tillgångarna, exempelvis fastighet och utrustning, tas över – inte aktier och företagets ekonomiska historik.)

– Vi började förhandla om övertagandet i höstas. Dagen innan vi skulle skriva på begärde ägaren företaget i konkurs. Våra väl underbyggda beräkningar av bageriets bärighet påverkades inte av det, vi ser stora möjligheter för verksamheten, säger Mårten Thurfjell, vd för Mat i Folkungabygden AB.

– Bageriet ligger nära kyrkans verksamhet och kommer att säkerställa kvaliteten i många sammanhang där vi gör inköp av bröd. Wienerbageriet vänder sig precis som förut till allmänheten, där kyrkan kommer att vara en av kunderna.

Wienerbageriet är ett fristående, vinstdrivande bolag, vars medarbetare är anställda av bolaget, inte av Svenska kyrkan, förtydligar Mårten.

Hantverk och kvalitet

Wienerbröden, företagets signum, tronar på sitt silverfat på bröddisken.

– Många bagerier använder industri-tillverkade wienerbrödsdegar. Men vi gör degen från grunden och kavlar in smöret för hand i många lager. Det är värt mödan, säger Emelie.

Hon har ett hängivet gäng omkring sig i bageriet, totalt arbetar här sju personer och några extra vid behov. Drivkraften är glädjen att baka med svenska råvaror, lokala om det är möjligt. Konstgjorda tillsatser undviks.



”Det finns kärlek och omsorg i allt vi gör – vi är övertygade om att äkta hantverk smakar bättre”



– Det finns kärlek och omsorg i allt vi gör – från det första knäckta ägget till att brödet läggs ut i butiken. Vi är övertygade om att äkta hantverk smakar bättre, säger Emelie och får nickande medhåll från Johanna Möckelström och Marie Juberg vid bakkbordet.

Liten oas vid ån

Bageriet, med butik och kafé, är inrymt i Norrgården, ett hus med anor från 1878, beläget ett stenkast från Svartåns vatten. Huset har under årens lopp rymt pastors-expedition, kristidsnämnd, skola och barnomsorg, innan det på senare tid byggts om för bageriverksamheten.

Nu skrivs ett nytt kapitel i husets historia. Planerna för Wienerbageriet är många.

Sedan någon månad serveras lättare luncher. Inom kort kan det bli möjligt att köpa frukostpåsar, tidigt på morgonen genom en lucka till bageriet.

– Vi tänker oss också att bygga ut uteserveringen och bidra till att förlänga Mjölbyns promenadstråk utmed ån. Personalen har en glöd i sitt arbete som vi vill fänga upp. Deras kreativitet är en stor tillgång när vi tänker framåt i nya satsningar, säger Mårten.

När mycket i vardagen är ”on-line” digitalt, finns en längtan hos människor efter det som är genuint och hållbart, menar han.

– Hit kan man komma för att köpa en bulle i språnget men också för att njuta av en plats där det finns tid för tankar, vänskap och samtal.

Ingen tillfällig satsning

Ledord för bageriets fortsatta utveckling är långsiktighet och kvalitet, fortsätter han.

– Att starta nya bolag inom närliggande områden är ett sätt för kyrkan att finnas kvar i framtiden, när antalet medlemmar och inkomsten från kyrkoavgifterna minskar. Det tar inte fokus från kärnverksamheten eftersom det sker i separata bolag, tvärtom ger det förutsättningar för kyrkans fortsatta verksamhet. I en ny tid behöver kyrkan skapa nya kontaktytor ute i samhället, säger Mårten. ■

Fotnot:

Läs kyrkoherde Fredrik Lennmans kommentar om pastoratets satsning på näringsverksamhet på sidan 16.



Mycket att visa för en biskop på visitation

TEXT & FOTO: LARS-ÅKE PETTERSSON

Vad är en biskopsvisitation egentligen? Det låter kanske lite ålderdomligt och det är en gammal sedvänja. Men det är inte konstigare än att högste chefen i ett företag vill komma ut i verksamheten. Det är klart att biskopen vill veta hur läget är ute i församlingarna och inspirera medarbetarna i deras uppgifter.

”Syftet med visitationen är inspiration och främjande av levande församlingar, där den tillsyn som sker, har ett främjande förhållningssätt. Syftet är alltså att stärka församlingarna i uppdraget och fördjupa samhörigheten i stiftet.” Så står det på Svenska kyrkans hemsida och där finns också biskop Martin Modeus fråga till församlingarna: Hur vill vi vara Kristi kyrka och levande församlingar på denna plats?

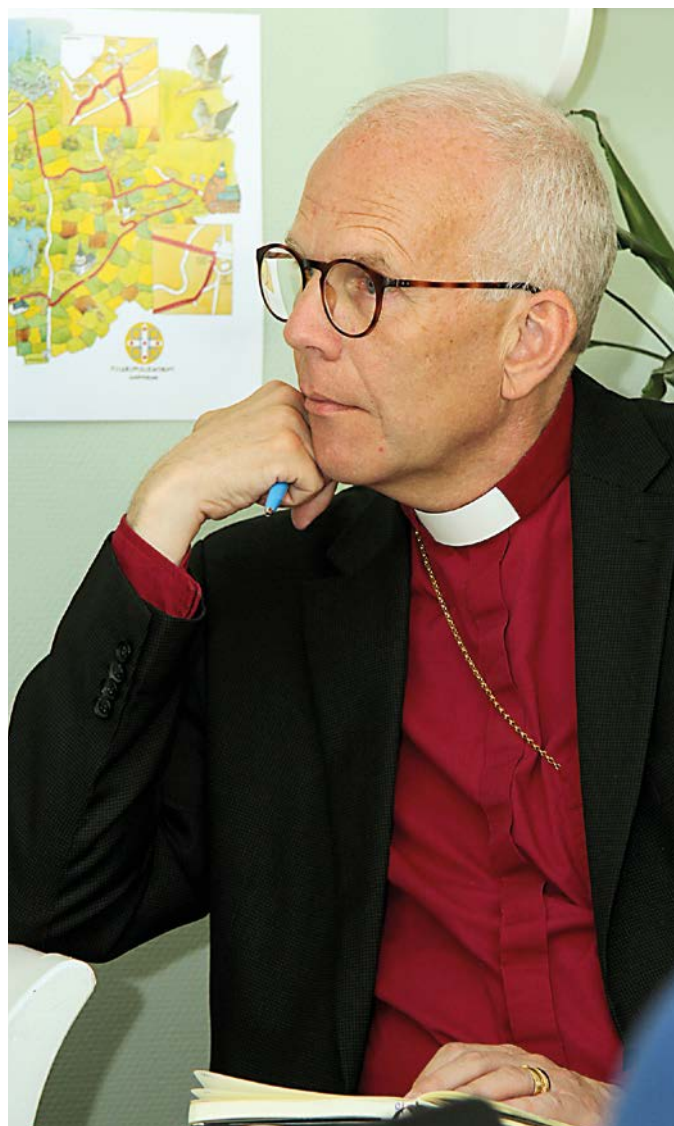
Det har nu församlingarna i Folkungabygdens pastorat haft möjlighet att svara på under två intensiva veckor i mars och maj, då biskopen med följe träffat medarbetare och församlingsbor.

Biskopen har genomkorsat pastoratet från Ödeshög i väster till Viby i öster och Skänninge i norr till Boxholm i söder. Förutom gudstjänsterna som förstås är kärnan i allt man gör, så pågår en mängd andra aktiviteter i Folkungabygdens församlingar som är bärande delar i församlingsarbetet. Det börjar med babyträffar, kyrkans barntimmar, ungdomsaktiviteter och konfirmationsundervisning och vidare till körverksamhet, soppluncher, syföreningar, studieverksamhet, pilgrimsvandringar men också själavårdssamtal, sorggrupper, volontärverksamhet för diakonin, församlingsråd och mycket annat. Att församlingsmedlemmarna vill engagera sig och delta är förstås avgörande för att församlingen ska leva.

Bilderna till vänster ger bara några exempel. Pastoratet har 34 kyrkor och en mängd kyrkogårdar att hålla ordning på. Att besöka en del av dem ingår i visitationen. På bilden är det Bjälbo kyrka som får besök. Att förvalta och bevara det stora kulturarv som våra kyrkor med inventarier utgör är en viktig men kostsam uppgift för församlingarna. Dessutom har kyrkan församlinghem och andra verksamhetslokaler att hålla igång runt om i pastoratet.

Att möta församlingsbor är också en del av visitationen. På diakoniceentrum som finns i möteslokalen Hörnan i korsningen Kungsvägen Magasinsgatan i Mjölby, har man bjudit in församlingsbor till diskussion när biskop Martin kommer. Han får också höra diakon Helene Cederlöw berätta hur diakoniceentrum arbetar och integrationssamordnare Stefan Sandell redogöra för hur pastoratet är engagerade i mottagandet och integrationen av flyktingar.

”Låt barnen komma till mig” sade Jesus i templet. I Västra Hargs församlingshem fick biskop Martin träffa barn från barngruppen ”Helqul” som sjöng och berättade om sin verksamhet och sin hembygd. I Västra Harg samverkar kyrkan med både hembygds- och idrottsförening och är en viktig del i bygdegemenskapen.



Biskopen i Linköpings stift Martin Modeus lyssnar till församlingsmedlemmar och personal i Folkungabygdens pastorat när han gör sin biskopsvisitation i pastoratet.

Vid visitationen deltog även Stiftsteolog Carina Sundberg, Stiftsadjunkt Stefan Ahlm och Domprost Peter Lundborg.

Visitationen avslutades med visitationsmässa i Värfrukyrkan i Skänninge söndagen den 20 maj.

Fyra år med nya stor-pastoratet – hur blev det?

TEXT & FOTO: ANNELIE SYLVAN

Fyra år har gått sedan Folkunga-bygdens pastorat bildades, genom sammanläggning av fem små pastorat.

Vad har det inneburit och hur har församlingsmedlemmarna påverkats?

Varför gjordes sammanläggningen?

– Frågan om en ny indelning väcktes av Skänninge pastorat, som hade det tufft ekonomiskt. Lösningen blev att bilda ett storpastorat där alla pastorat med totalt nio församlingar i kontraktet berördes. I ett storpastorat kan de ekonomiskt starka hjälpa de ekonomiskt svaga, säger kyrkoherde Fredrik Lennman, som anställdes som projektledare 2013 och året därpå som kyrkoherde för det nya pastoratet.

– Syftet med sammanläggningen har varit att skapa resurser och hållbara förutsättningar för församlingarnas arbete och verksamhet. Min drivkraft i den här processen har hela tiden varit att vi ska kunna behålla vår personal och kunna ta hand om våra kyrkobyggnader, säger Fredrik.

Expeditionen mer tillgänglig

Hur har församlingsmedlemmarna märkt av förändringen?

– Ute i församlingarnas verksamheter har skillnaden inte blivit så stor. Präster, musiker, pedagoger och diakoner är till stor del kvar och möter fortfarande upp i församlingshem och kyrkor. Det som hänt är att den lokala administrationen samlats ihop och flyttat in till pastorsexpeditionen i Mjölby, där vi även stärkt upp med ytterligare kompetenser som fastighetsansvarig och kyrkogårdsansvarig. Förstärkningar som kommer alla församlingar till del, säger Fredrik.

Konkret innebär centraliseringen att tillgängligheten har ökat, fortsätter han, eftersom expeditionens personal hanterar och samordnar ärenden för hela pastoratet, håller öppet varje dag och även kan nås via mejl och telefon.



Leif Larsson, fd ordf i kyrkorådet i Folkunga-bygdens pastorat.

"Mission impossible"

Att lägga samman fem pastorat till ett är en utmaning på flera sätt. Leif Larsson, kyrkligt engagerad med ett mångårigt förflutet inom näringslivet, trädde till som ordförande i kyrkorådet i januari 2014. Han beskriver arbetet med sammanläggningen målande:

– Jag såg det som ett "mission impossible" (omöjligt uppdrag)! Lite som att försöka slå ihop fem olika företag med olika företagskulturer till ett enda företag. Lättare att misslyckas med än att lyckas med...

Fredrik, med sin tidigare erfarenhet från Åkerbo pastorat där tio församlingar 2009 lades ihop till en församling och Leif med sitt strategiska öga för förändringsarbete har jobbat nära tillsammans under hela processen.

– Förändringar skapar frågor och oro i en organisation. Hur ska det bli nu? Vi ägnade mycket tid i början åt att åka runt och informera i församlingarna. Det är oerhört viktigt att kyrkorådets ordförande och kyrkoherden har ett gott samarbete. Och det har vi haft, vi har siktat mot samma mål, säger Leif.

Något som kändes snudd på omöjligt är idag genomfört, fortsätter han. Ett förändringsarbete som tagit cirka fyra år.



Fredrik Lennman, kyrkoherde i Folkunga-bygdens pastorat.

– Jag vill tacka alla fantastiska personer som medverkat, både förtroendevalda och anställda. Vi har nått resultat tack vare god förståelse och insats från var och en, säger Leif.

Stärkt kyrkoråd

De gamla kyrkoråden, som var knutna till de tidigare pastoraten, är borta. Det lokala engagemanget sker nu i församlingsråd, där ledamöter medverkar i planeringen av gudstjänstlivet och församlingens verksamhet. Rådet ska alltid yttra sig vid beslut i kyrkofullmäktige som särskilt berör den egna församlingen.

– Vårt nya kyrkoråd gäller för hela pastoratets verksamhet och är mer anpassat för ett större pastorat. Vi har fått ett aktiva kyrkoråd med betoning på dess roll som arbetsgivare. Kyrkorådet styr medan kyrkoherden leder, i enlighet med kyrkoordningen, säger Leif.

Tidigare var varje litet pastorats kyrkoherde budgetansvarig för sina församlingars hela verksamhet och förvaltning. Jämsides med söndagens predikan skulle denne alltså även ha koll på budget för takläggningar och kyrkogårdsskötseln.

– De som tidigare kallades kyrkoherdar har nu blivit församlingsherdar, och kan fokusera på församlingsarbetet medan frågor om praktiskt underhåll och allt som

har med pastoratets fastigheter och kyrkogårdar att göra hanteras av våra ansvariga i Mjölby. Som en förstärkning lokalt har vi utsett kyrkoföreståndare som är våra ögon på plats i varje kyrka. Det är engagerade människor som kan kyrkornas historia, säger Fredrik.

Nya näringsverksamheter

Parallellt med genomförandet av den nya organisationen har kyrkofullmäktige beslutat om och etablerat ett holdingbolag, Kyrkans holdingbolag i Folkungabygden AB, med planer på verksamhet inom förskola, entreprenader och restaurang bland annat. Wienerbageriet i Mjölby, som köptes i mars i år, är kyrkans första bolagsetablering.

Satsningen är egentligen bara en förlängning av den näringsverksamhet som i alla tider bedrivits av kyrkan, framhåller Fredrik.

– Kyrkan har ju ägt skog och jordbruk sedan medeltiden och erhållit inkomster från dessa. Vi har våra stiftsgårdar som bedriver restaurangverksamhet och hotell. De flesta pastorat äger fastigheter som hyrs ut. All näringsverksamhet inom kyrkan syftar till att understödja den grundläggande uppgiften gudstjänst, undervisning, diakoni och mission. Utan ekonomiska resurser blir det svårt att i nuvarande omfattning verka för Guds rike. Dessutom har vi stora kostnader för våra fina kyrkor, i Folkungabygdens pastorat handlar det om 34 stycken. För att möta framtiden och det faktum att allt fler lämnar Svenska kyrkan måste vi hitta nya vägar för att finansiera vår verksamhet.

Etableringar fortsätter

Leif Larsson avgick som ordförande i kyrkorådet i januari och ersattes av Anne-Marie Karlsson.

– Jag har bidragit med det jag kan och ser att organisationen är på plats. Anne-Marie kommer att driva utvecklingen vidare, framför allt vad gäller församlingsarbete och gudstjänster. Men däremot fortsätter jag som ordförande i holdingbolaget, där processen är i full gång med planering och etablering av nya näringsverksamheter, säger han.

I nästa nummer frågar vi församlingsbor om och hur de märkt av sammanläggningen till storpastorat. ■

AKTIVITETER OCH EVENEMANG



Har du sett brudkronorna och de andra siverskatterna i Mjölby kyrka? På Broarnas dag har du chansen att få se dem och veta mer.

Broarnas dag i Mjölby 29 juni

Vid broarnas dag råder full aktivitet i Mjölby kyrka, och här kan ni passa på att få lära er om Mjölby kyrkas historia, dess kyrkskatter i silver, textilier, kyrkfönster och skulpturer.

Under hela dagen finns det utställningar och aktiviteter i och utanför kyrkan.

Fika, fiskdamm och loppis på kyrkbacken kl 12-17

Anställda och volontärer finns på plats för att berätta om **silverskatter, textilier** och **kyrkfönster** kl 14 - 16

Kyrkdetektiver, för barn kl 16

Musik i kyrkan för en skön stund kl 13 och 17

Självklart avslutar vi med **Sommarmusik** på kvällen med **"Sing-a-Long"** kl 20.

Nytt för i år är **drop-in-dop** mellan 11-13.

Dopsamtal med präst i sakristian innan dopet.

Konfirmand i Folkungabygden 2018-2019

I Folkungabygdens pastorat laddar vi för fullt för att ta emot ett nytt gäng konfirmander till höstterminens start.

Missa inte chansen att bli konfirmand 2018-2019!

Håll utkik i brevlådan efter konfirmandfoldern. Där kan du läsa mer om vilka grupper vi erbjuder till nästa år, så du lätt kan hitta det alternativ som passar dig bäst.

AKTIVITETER OCH EVENEMANG

Sommarkvällar i Lundby



I Lundby kapell och i prästgårdsträdgården fortsätter den trevliga traditionen 6 torsdagkvällar från den 21 juni till 26 juli

Sommarkvällarna i Lundby är en tradition i Mjölby. Som vanligt börjar de kl 18.30 och varje torsdagkväll innehåller ett trevligt program, en somrig andakt och fika. Ofta är det syföreningarna som ordnar fika och ibland lotteri och annat skoj. När vädret tillåter är vi ute i trädgården.

I sommar ser programmet ut såhär:

Datum	Program	Fika
21/6	Höns	Sörbykretsen
28/6	Elin Holmberg berättar från Sydafrika	Intern. gruppen
5/7	En kväll med Ro för Livet	
12/7	Mitt i Musiken - kyrkvård Jan-Erik spelar låtar och berättar om dem.	Muntra fruar
19/7	Grillkväll i Taizéton	
26/7	Sommarpoesi med John Sidén	

De konfirmeras i domkyrkan

Lägergruppen har i år så många konfirmander att det blir onödigt trångt i Mjölby kyrka. Efter föräldramöte beslutades att ha konfirmationen i en större kyrka – Linköpings domkyrka.

Det är fantastiskt roligt att så många vill konfirmeras! I år har vår lägerkonfirmandgrupp blivit riktigt stor, vilket ger oss angenäma problem. Om alla ska kunna konfirmeras samtidigt räcker nämligen Mjölby kyrka bara till 8 konfirmandgäster var. Då är det dags att se sig om efter alternativ.

För några år sedan hade vi också en stor grupp, och då valde vi att ha konfirmationen i domkyrkan, och det var tur, eftersom vi blev nästan 600 personer den gången. I år frågade vi helt enkelt konfirmander och föräldrar vad de tyckte, och mötets mening var att vi lånar domkyrkan i år igen. Det är kanske litet snopet att inte konfirmeras i "vår" kyrka, men å andra sidan är högtidligheten i domkyrkan något alldeles extra.

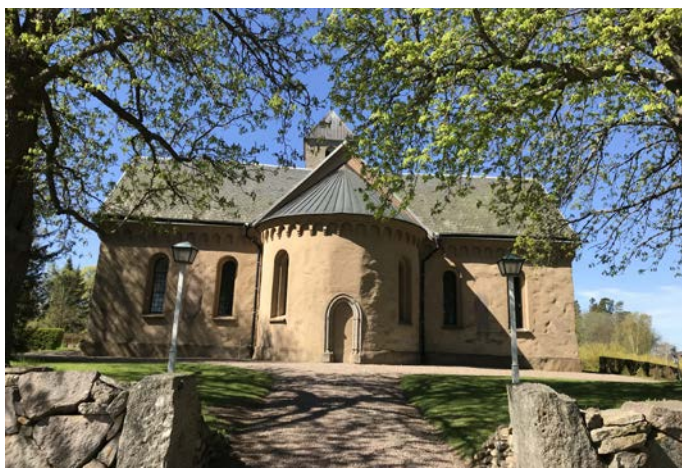
Konfirmationen blir i år den 19 augusti, också det litet ovanligt. Vi åker på ett ganska långt läger, och då måste det ju bli på ett skollov. Vi har goda erfarenheter av att åka till Gotland. Där bor vi på en trivsamt lägergård i litet över en vecka, med äventyr, upplevelser, utflykter och en hel del bus. På ett litet längre läger finns det så bra möjligheter att göra litet extra, som att leta Tio Guds Bud bland raukar eller pröva att dansa berättelsen om Jesu liv.

Det långa lägret ligger precis i slutet av sommarlovet, och med konfirmation på lovets sista söndag.

Domkyrkan är stor, så alla som är nyfikna får plats den 19 augusti kl 15 i Linköpings domkyrka!

OLOF SÖDERBERG

Musik i sommarkväll



Sommaren är full av ljuva toner och under våren och sommaren bjuds det på mycket sång och musik i våra församlingar. Du erbjuds en stunds avkoppling och möjlighet att stifta bekantskap med olika musikinriktningar.

Under sommarkonserterna ryms allt från folkmusik till jazz, visor, pop, solosång, stråkkvartett, orgel och gitarr

Programmet för sommarmusiken hittar du på hemsidan www.svenskakyrkan.se/folkungabygden, annons i Östgöta Correspondenten torsdagar eller ladda ner appen Kyrkguiden.

Kyrkorna flödar över av musik, så är det alltid, sommar som vinter!

AKTIVITETER OCH EVENEMANG

Friluftsgudstjänster i sommar

I Mjölby kyrka firar vi alltid högmässa på söndagarna, men fyra gånger firar vi också friluftsgudstjänst!

På midsommardagen firar vi i Mjölby hembygdsgård

På söndagen efter midsommar firar vi i Skrukeby, på gamla kyrkans plats (den som revs när Högby nuvarande kyrka stod klar)

1 juli firar vi på Sörby kyrkogård

29 juli firar vi vid Högbystenen på Högby gamla kyrkogård (kyrkkaffe i Högby hembygdsgård)

Välkommen! och ta gärna med kaffekorgen.



Utflykt för hela familjen...

Skänninge marknad infinner sig i år den 1-2 augusti. Passa då på att ta en sväng till vår stad som sjuder av liv!

Mitt i staden står sedan hundratals år Vårfrukyrkan som under marknadsdagarna är en oas. Välkommen in för att tända ett ljus för någon, lyssna till musik eller sitta ner och hämta andan. Är du barn kanske du vill ta en stund vid vårt ritbord eller vara med och leka kyrkdetektiv!

Under marknadsdagarna har Svenska kyrkan kaffeservering i Skänninge församlingshem, där kan ni få en välbehövlig paus och njuta av

kaffe, läsk, gott fikabröd och matiga smörgåsar. Vid vackert väder finns både sol och skugga i trädgården utanför. En stor del av vinsten från vår kaffeservering går till församlingens diakoni och delas ut till behövande under året.

Vill du ställa upp som ideell i vårt marknadskafé? För mer information, kontakta:

Diakon Emma Dahlberg,
0142-834 32



FOTO: JARL ASKLUND



Kom med och vandra

Sommarvandringar:

Kom med på vandring tisdagarna 12, 19 juni och 26 juni. Vi ger oss ut på vandring när det är som vackrast ute. Vid vandringarna tar du med eget fika.

Kvällsvandring på Östgötaleden. 12 juni

Vi går till Bleckenstad.

Vi samlas vid det vita huset vid södraspåret klockan 18.00.

Eftermiddag vid Tåkern. 19 juni klockan 14.00

Vi träffas vid Naturum.

Kvällsvandring vid Skogssjön 26 juni.

Vi träffas på parkeringen vid Skogssjön klockan 18.00

Undrar du något hör av dig till:

Karin Joelsson 0142 82708

karin.joelsson@svenskakyrkan.se

Heléne Cederlöw 0142 55434

helene.cederlow@svenskakyrkan.se



*Välkomna till Bjälbo och våra
andra vackra kyrkor i sommar!*

Sommarkyrka

En kyrka öppen för dig

Kanske söker du efter en stilla plats, en väntande oas i en stressig vardag. Kanske vill du gå in genom porten för att tända ett ljus eller uppleva kyrkans unika atmosfär.

Kanske fascineras du av kyrkans rika historia och det kulturarv som kyrkan bär och de berättelser den inrymmer.

Oavsett anledning är du välkommen till någon av församlingarnas sommaröppna kyrkor!

*Öppettider hittar du på hemsidan
www.svenskakyrkan.se/folkungabygden
eller ring 0142-552 00*



Veta Kyrka är öppen för guidning och visning av kyrkan med dess medeltida målningar vardagar **25 juni – 6 juli kl 11-16**, onsdagar öppet till 19. Andakt kl 15.

Ons 27 juni 19.00
Musik i sommarkväll Beppe i ord och ton med Lenas Trio

Ons 4 juli 19.00
Jerusalem i ord och ton med Lars Lingius
Café i församlingshemmet är öppet samma tider
Ungdomar serverar våfflor